

۱۹۹۰

به دنبال اتهامات اسرائیل به کارمندان سازمان ملل در غزه مطرح شد:

درخواست استعفای دبیرکل

هر کارمندی را که در اقدامات نفرت انگیز دخیل بوده اند را پاسخگو خواهد کرد. او همزمان از کشورها خواست به دلایل بشردوستانه به کمک مالی خود به ازانس آتروا ادامه دهند. پس از تعلیق کمک‌های مالی از سوی کشورهای اصلی تامین کننده نیازهای مالی آتروا، روزنامه الاهرام مصر گزارش داد که اقدام این کشورها به دنبال اعلام تصمیم اخیر دیوان لاهه در خصوص جنگ غزه انجام شده است. الاهرام نوشته است: «تصمیم کشورهای غربی برای توقف کمک مالی به UNRWA پس از تصمیمات اخیر دیوان بین‌المللی دادگستری لاهه گرفته شده است که اسرائیل را ملزم می‌کند تا تمام اقدامات را برای جلوگیری از نسل‌کشی فلسطینیان در نوار غزه انجام دهد، به‌ویژه ارائه کمک‌های بشردوستانه به غزه را آزاد کند و دست از سیاست محاصره و گرسنگی بردارد.»

تقابل تل آویو و دبیرکل

پس از عملیات حماس در سرزمین‌های اشغالی و آغاز جنگ در غزه، روابط این رژیم و سازمان ملل همواره متشنج بوده است. ۳۰ آبان ۱۴۰۲، در حالی که کمتر از یک ماه از عملیات طوفان الاقصی می‌گذشت، گوتزش خواستار آتش‌بس فوری در غزه شد و بر نقض آشکار قوانین بشردوستانه بین‌المللی در جریان این جنگ تاکید کرد. به دنبال این اظهارات، گیلاد اردان، نماینده اسرائیل در سازمان ملل دبیرکل این نهاد را به ابراز تفاهم بدلترویس و کشتار متهم کرد و خواستار استعفای او شد. در بیست‌وسوم آبان ماه نیز وزیر خارجه وقت اسرائیل مدعی شد که گوتزش شایستگی ریاست بر سازمان ملل را ندارد و باید استعفا دهد. وی همچنین خواستار این شد که دبیرکل سازمان ملل مثل دیگر کشورها خواستار نابودی حماس و به‌زعم او آزادسازی غزه شود. گیلاد اردان نیز در همان تاریخ، این سازمان را به دروغ گوئی در خصوص عملکرد اسرائیل در غزه متهم کرد. اردان زمانی این ادعا را مطرح کرد که ۱۱ هزار نفر از فلسطینیان در جریان جنگ غزه کشته شده بودند. ۱۹ آذر، نماینده اسرائیل دبیرکل سازمان ملل را از نظر اخلاقی فاسد خواند چون از اقدامات اسرائیل حمایت نکرده است. پیش از این، گوتزش به دلیل تلفات گسترده غیرنسانی در جنگ غزه، با ارسال نامه‌ای به شورای امنیت سازمان ملل متحد براساس ماده ۹۹ منشور ملل، این اقدام رژیم صهیونیستی را اطلاع‌رسانی کرده بود. ماده ۹۹ منشور به دبیرکل سازمان ملل اجازه می‌دهد توجه شورای امنیت را به موضوعاتی که از سوی صلح و امنیت بین‌المللی را تهدید می‌کند، جلب کند. براساس گزارش‌های منتشرشده در رسانه‌های داخلی، ماده ۹۹ منشور از زمان تاسیس سازمان ملل تاکنون تنها ۹ بار مورد استفاده قرار گرفته است.

گروه خبر: اسرائیل طی روزهای گذشته برخی کارمندان ازانس امدادرسانی سازمان ملل برای آوارگان فلسطینی موسوم به UNRWA را به همکاری با حماس برای انجام عملیات هفت اکتبر متهم کرده است. این تحولات به دنبال درگیری‌های لفظی میان مقامات صهیونیست و سازمان ملل بوده و آخرین اخبار حاکی از آن است که اسرائیل کاتس، وزیر خارجه این رژیم خواستار اخراج یا استعفای دبیرکل سازمان ملل شده است. کاتس گفته است: «گوتزش به‌عنوان دبیرکل سازمان ملل، مسئول اقدامات کارکنان آتروا است و یا باید استعفا کند یا اینکه سازمان ملل او را جایگزین کند. گوتزش بسیاری از شکایات و اطلاعات درباره رفتار آتروا و همچنین نشانه‌های همکاری با حماس را نادیده گرفت. اسرائیل باور دارد که آتروا تقریباً به‌طور کامل با حماس همکاری می‌کند! (آتروا) بخشی از راه‌حل نیست بلکه خودبخشی از مشکل است و باید یک آژانس جدید جایگزین شود که در آن کشورهای عربی باید بیشتر مشارکت داشته باشند.»

اتهامات اسرائیل به کارمندان UN چیست؟

مقامات اسرائیل از چند روز قبل، اتهاماتی مبنی بر همکاری حداقل ۱۲ کارمند آتروا با تشکیلات حماس را مطرح کردند. آن‌ها مدعی هستند که این اشخاص در عملیات هفتم اکتبر با طوفان الاقصی نقش داشته‌اند. به‌دلیل طرح این اتهامات، کشورهایی مثل آمریکا، استرالیا، کانادا، ژاپن، انگلیس، فنلاند و ایتالیا کمک‌های مالی خود به این نهاد را تعلیق کردند. با توجه به گستردگی خدمات آتروا در غزه که در بخش دیگری از گزارش به آن‌ها اشاره خواهد شد، قطع کمک‌های مالی به ازانس امدادرسانی سازمان ملل برای آوارگان فلسطینی نگرانی‌های زیادی مبنی بر وقوع یک فاجعه انسانی را به‌وجود آورده است. بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی دوشنبه گذشته بار دیگر این اتهامات را تکرار کرد و مدعی شد که برخی از کارکنان آتروا به‌طور مستقیم در عملیات هفت اکتبر حماس در سرزمین‌های اشغالی دست داشته‌اند. به گزارش ایسنا، نتانیاهو در بخش دیگری از اظهاراتش مدعی شده است که سازمان آتروا ساخته دست حماس بوده و مدارس آن دکتربین‌های نابودی اسرائیل را آموزش می‌دهند. خبرگزاری رویترز نیز مدعی شده است که براساس یک سند اطلاعاتی اسرائیلی، ۱۹۰ کارمند UNRWA با حماس همکاری داشته‌اند. گوتزش اعلام کرده است که ۹ نفر از ۱۲ کارمند مورد اتهام از سوی مقامات اسرائیل، از سوی سازمان ملل متحد اخراج شده‌اند. دبیرکل سازمان ملل با توجه به وضعیت وخیم انسانی در نوار غزه خواستار قطع نشدن کمک‌ها به این نهاد فعال در سرزمین فلسطین شده است. آنتونیو گوتش، متعهد شده است که

مستمرگانی که مصرف استاندارد دارند، آب‌بها اخذ نمی‌شود. منازلی که کمتر آب مستقل دارند، می‌توانند مشترک‌گانی باشند که آب‌بها بپردازند. من از مشترک‌گانی هستم که آب‌بها نمی‌پردازم و این انگیزه را دارم که صرفه‌جویی کنم تا دولت به من هدیه دهد. اگر شهروندان به این نتیجه برسند که حکومت بین شهروند مسئولیت‌پذیر و شهروندی قید، تفاوت قائل می‌شود، حتماً صرفه‌جویی خواهند کرد. در صورتی که دولت مسئولیت‌پذیر باشد حتماً مردم هم مسئولیت‌پذیر رفتار می‌کنند. این مردم، همان مردمی هستند که در جزیره کیش زیاله را از خودرو بیرون نمی‌اندازند و قانونمندانه زندگی می‌کنند و سوار دوچرخه می‌شوند. بنابراین هر جا قانون اعمال شود مردم قانونمند رفتار می‌کنند. «درویش تاکید کرد: «در درازمدت باید به فکر تغییر جغرافیای پایتخت ایران باشیم. تهران گنجایش این حجم از مهمان و جمعیت را ندارد. تهران به اندازه جمعیت خود مهمان می‌پذیرد چرا که مردم دیگر استان‌ها برای کارهای اداری، مراجعه به بیمارستان و استفاده از مزایای پایتخت به تهران تردد دارند و در تهران ۸ میلیون، ۲۷ میلیون سفر در روز رخ می‌دهد. تهران توان ادامه دادن با این شرایط را ندارد. برخی معتقدند که باید علاوه بر انتقال آب از سرشاخه‌های سفیدرود، البرز و... به تهران، سرشاخه‌های جدیدی را در نظر بگیریم. این ایده خیانت است به مردم تهران و ایران. باید با توزیع عادلانه امکانات، از ورود جمعیت جدید به تهران پیشگیری شود. از سوی دیگر بسیاری از تهرانی‌ها برای بهره‌برداری از امکانات بهتر در دیگر شهرها، ترجیح می‌دهند پایتخت را ترک کنند.» این کنشگر محیط‌زیست در تشریح سکونت و استفاده از آب اتباع غیرقانونی در کشور به ویژه تهران، گفت: «در این مسئله نیز شفاف عمل نشده است. هرگز آمار دقیقی از شهروندان غیرایرانی اعلام نشده است. آمارها بین ۵ تا ۱۰ میلیون نفر متفاوت است. فرض کنیم که ۱۰ میلیون غیرایرانی در ایران زندگی می‌کنند، تمام آب شرب و بهداشتی مورد نیاز این تعداد غیرایرانی یک میلیارد متر مکعب در سال است. یعنی کمتر از یک درصد آب کشوری که ۱۰۵ میلیارد متر مکعب آب دارد. بنابراین این حجمه و فراکنی‌ها کاملاً غیرمنطقی است. اگر طبق برخی از آمارها کمتر از ۵ میلیون غیرایرانی وارد کشور شده باشند، در حقیقت بین ۰/۴ تا ۰/۹ درصد آب مصرفی ایرانی‌ها را نیاز دارند. در حالی که بخش کشاورزی ایران ۸۰ درصد آب مصرفی را به خود اختصاص داده است. اگر مصرف کشاورزی به ۲۹ درصد برسد آب شرب و بهداشتی شهروندان غیرایرانی تامین می‌شود.» درویش در پاسخ به این سوال که با شرایط آبی حاکم بر کشور اگر محصولات کشاورزی وارد شود، منفعت بیشتری ندارد؟ تاکید کرد: «ما می‌توانیم در تولید محصولات استراتژیک مورد نیاز کشور حرفی برای گفتن داشته باشیم. در حقیقت با اختصاص ۳۰ میلیارد متر مکعب به بخش کشاورزی محصولات استراتژیک برنج، جو، گندم و ذرت تامین می‌شود و نیازی نیست که ۸۰ میلیارد متر مکعب آب مصرف شود. یکی از افتخارات دولت‌های پس از انقلاب این است که توانسته‌اند صادرات محصولات کشاورزی را ۱۲ برابر افزایش دهند. کشوری که دچار دربزرگی و فقر آب است چطور به این موضوع افتخار می‌کنند؟ چطور در کشوری که با کمبود و بحران آب روبه‌روست، از طریق صادرات محصولات کشاورزی آب را به فروش می‌رسانند؟ این افتخار نیست بلکه اوج بی‌تدبیری است و نباید اجازه دهیم این موضوع در کشور تداوم داشته باشد.»

که طبق آن بدانیم چه میزان آب برای صنعت، چه میزان برای کشاورزی و چه میزان برای خدمات و شرب نیاز داریم و براساس آن برنامه‌ریزی کنیم.» استاندار تهران به استخرهای خصوصی نیز اشاره کرده و گفت: «باید این امکان شناسایی و برای آنها اختار صادر شود و در صورت تکرار بر خورد و قطعی انشعاب انجام شود.» بسیاری از کارشناسان محیط‌زیست بر این عقیده‌اند که آموزش تنها نمی‌تواند به صرفه‌جویی ختم شود و دولت باید به وظایف دیگر خود در راستای کاهش مصرف آب در کشور اقدام کند تا همراهی جامعه را در پی داشته باشد.

شفاف‌سازی از دولت، همراهی از مردم

محمد درویش، کنشگر محیط‌زیست درباره وظایف دولت در راستای کاهش مصرف آب به هم‌میهن گفت: «یکی از مهم‌ترین اقداماتی که باید در تهران انجام شود، عزم جدی است برای تغییر ساختار ساختمان‌ها. تمام ساختمان‌های تهران که به صورت مشترک حق آب می‌پردازند، باید تغییر کند تا هر واحد یک کنتور آب داشته باشد. در واقع شهرداری و استانداری و شرکت آب و فاضلاب باید کمک کنند تا هر واحدی صاحب یک کنتور آب مستقل شود تا برای مشتریان انگیزه صرفه‌جویی ایجاد شود.» او بیان اینکه باید تمهیداتی برای مشتریان بر مصرف اندیشیده و اجرایی شود، افزود: «در حال حاضر افراد به دلیل مشترک بودن حق اشتراک، صرفه‌جویی را بی‌فایده می‌دانند. در شهرک‌های بزرگ غرب تهران مانند اکباتان تمام برج‌ها یک کنتور آب دارد و این یعنی اینکه حجم زیادی از آب در این شهرک‌ها مصرف می‌شود. در چنین شرایطی نمی‌توان انتظار داشت مردم صرفه‌جویی کنند چرا که دولت ابزار و بستر لازم را فراهم نکرده است. دولت به‌جای آنکه توب را در زمین مردم بیندازد، بهتر است به‌وظیفه حاکمیتی خود عمل کند. دولت باید بین لوله‌کشی آب شرب و لوله‌کشی آب مصرفی برای مسائل بهداشتی - تفاوت وجود قائل شود تا آب‌بهای آب شرب مجزا پرداخت شود. اما مشترکان در شرایط کنونی برای تمام مصارف خود از آب شرب استفاده می‌کنند.» این کنشگر محیط‌زیست با اشاره به ساختمان‌های دارای استخر، گفت: «هر کدام از ساختمان‌های بالای شهر یک چاه دارند تا استخرهایشان را آبگیری کنند. چرا این ساختمان‌ها باید در بالای شهر چنین رانت ویژه‌ای داشته باشند؟ بسیاری از پادگان‌ها، دانشگاه‌ها، سازمان‌ها و نهادهای خاص آب‌بها نمی‌پردازند. وزارت نیرو اعلام کرده است یک‌سوم کل آب‌بها را نمی‌توانند اخذ کنند. بخشی از مشترکان پرزوری هستند که آب‌بها نمی‌پردازند. چرا دولت صادق و شفاف نیست و اعلام نمی‌کند کدام نهادها از آب کنتور استفاده می‌کنند بدون آنکه آب‌بها پرداخت کنند؟ یا عدم پرداخت آب‌بها این سازمان‌ها چه انگیزه‌ای برای صرفه‌جویی دارند؟ دولت باید اول شفاف‌سازی کرده و گام‌های مهم را بردارد تا مردم انگیزه همراهی پیدا کنند.» درویش درباره بر خورد امنیتی با بحران آب در ایران، تاکید کرد: «به نظر من بی‌تدبیری دولت است. به جای آنکه با مردم شفاف و صادق باشند، با استفاده از ترفندهای مختلف، فضایی را ایجاد می‌کند که چیزی شفاف نباشد. در این فضا اگر حقیقت را هم بگوید کسی باور نمی‌کند.» او در پاسخ به این سوال که اگر مردم به شرایط بحرانی آب در کشور واقف باشند، تغییری در مصرف آب ایجاد می‌شود؟ گفت: «حتماً شرکت آبفا اعلام کرده از

می‌کردند و بعدتر رئیس‌ان جمهوری می‌عرفی کردند یا خود در رأس دولت نشستند و از این حیث مهندس بازرگان یگانه است. منبع مشروعیت دولت را هم امام هر دو وجه «حکم خدا و آرای ملت» اعلام می‌کند. هر چند اشارات ایشان به حق شرعی چه در نطق به صورت ضمنی و چه در متن حکم به صراحت در نگاه غالب تشریفاتی تلقی شد و بعدتر مشخص شد قرار است در قالب ایده ولایت فقیه قرار گیرد اگر چه در متن پیش نویس قانون اساسی که امام خمینی و مراجع سه‌گانه قم (آیات عظام: شریعت‌مداری، گلباگانی و مرعشی نجفی) امضا کرده بودند نشانی از آن نبود. اما رد (به معنی نشان و نه نفی) را در نطق ۱۲ بهمن و حکم مهندس بازرگان و اصلاحیه اساسنامه شورای انقلاب به خط امام می‌توان دید و البته همه جا همراه با تاکید بر آرای مردم: «دولتی که ما می‌گوییم، دولتی است که متکی به آرای ملت است؛ متکی به حکم خداست. تو باید یا خدا را انکار کنی یا ملت را!»

تعریف استقلال و مستقل

در این نطق نه تنها آزادی به صریح‌ترین شکل تعریف می‌شود که ربطی به تعابیری چون «آزادی از غیر خدا» ندارد بلکه به معنی مدرن کلمه (آزادی قلم و بیان و نشر و نقد) است در تعریف استقلال و مستقل هم با مثال ارتش توضیح می‌دهد: «ملت می‌گوید ارتش باید مستقل باشد، ارتش نباید زیر فرمان مستشارهای آمریکا و اجنبی باشد؛ شما هم بیایید- ما برای خاطر شما این حرف را می‌زنیم- شما هم بیایید برای خاطر خودتان این حرف را بزنید، بگویید: ما می‌خواهیم مستقل باشیم، ما نمی‌خواهیم این مستشارها باشند. ما که این حرف را می‌زنیم که ارتش باید مستقل باشد، جزای ما این است که بریزید توی خیابان، خون جوان‌های ما را بریزید که چرا می‌گویید من باید مستقل باشم ما می‌خواهیم تو آقا باشی.»

مجلس مؤسسان و مجلس سنا

در این نطق همچنین وعده تشکیل مجلس مؤسسان به‌منظور تدوین قانون اساسی جدید داده می‌شود. یکی از مأموریت‌های مهندس بازرگان در حکم انتصاب به ریاست دولت موقت نیز همین است. در عمل اما مجلس مؤسسان به مجلس خبرگان تبدیل شد. جدای این امام خمینی بر اثر اشتباه لفظی به جای مجلس مؤسسان تعبیر مجلس سنا را به کار برد و به همین خاطر در پایان نطق دکتر مفتح یادآوری کرد و رهبر فقید انقلاب توضیح داد: «مقصود من از مجلس سنا مجلس مؤسسان بود نه مجلس سنا. مجلس سنا اصلش یک حرف مزخرفی است! همیشه بوده!»

اشاره به این موضوع از این منظر اهمیت دارد که بعد از درگذشت یکی از یاران امام خمینی که اکنون در همان بهشت زهرا و کنار رهبر فقید انقلاب مدفون است (هاشمی‌فستجانی) ریاست مجمع تشخیص مصلحت نظام (ایده امام برای توازن بخشی میان شرع و عرف) به آیت‌الله هاشمی‌شاه‌رودی سپرده شد و او چنان که به صراحت ابراز کرد در پی تبدیل این نهاد به مجلس سنا برآمده بود. هاشمی‌شاه‌رودی متولد نجف بود و ساکن ۱۲ شهر و روز ۱۲ بهمن ۱۳۵۷ نیز نه در تهران که در نجف و در زمرة چهره‌های اصلی انقلاب ۵۷ به حساب نمی‌آمد. او آخر فروردین ۱۳۵۹ در پی قتل سیدمحمدباقر صدر به ایران آمد و طبعاً عضو شورای انقلاب نبود و احتمالاً نشنیده بود رهبر فقید انقلاب درباره مجلس سنا به مفهوم انتصابی آن چه تعبیری را به کار برده بود. اگر چه هاشمی‌شاه‌رودی دو سال بعد درگذشت و نتوانست این ایده را اجرایی کند اما بعدتر کسانی درصدد برآمدند با تعبیه شورای نظارت بر حسن اجرای سیاست‌های کلی درون این مجمع نوعی مجلس سنا ایجاد کنند که از حیث وتوی مصوبات مجلس شورای اسلامی مانند شورای نگهبان است و از منظرهایی مانند مجلس سنا عمل می‌کند و لایحه پیوستن ایران به گروه ویژه اقدام مالی - FATF - که در دولت و مجلس تصویب شده در همین شبه‌سنا گرفتار است. بازخوانی موارد گانه نطق ۱۲ بهمن ۱۳۵۷ در چهل و پنجمین سالگرد آن و در حالی که اغلب چهره‌های مؤثر به اقتضای گذر زمان و عمر چهره در نقاب خاک کشیده یا در روند تحولات سریع خلف یا خاندانشین شده‌اند از این رو اهمیت دارد که جریانی با پشتوانه اجتماعی کمتر از ۲۰ درصد درصدد برآمدن آن مفاهیم را به شکل دیگری تفسیر کند. به جای حق تعیین سرنوشت برای هر نسل که در قالب همه‌پرسی در قانون اساسی و به صورت مراجعه به آرای عمومی درباره موضوعات مشخص هم تعبیه شده همه را محکوم به تبعیت و اطاعت محض بدارند چنان که از مناظره اخیر شبکه ۴ با احمدزیدآبادی استفاده می‌شود. یا به جای نمایندگی مستقیم مردم نظارت استصوابی اختراع شده و کار به جایی رسیده که در انتخابات خبرگان در برخی استان‌ها نامزد تأیید صلاحیت شده‌یافت نمی‌شود!